

Họ và tên tác giả: **Nguyễn Thanh Thủy**

Ngày sinh: 02 – 02 – 1989

SĐT: 0984232483

Năm vào ngành: 2014

Đơn vị công tác: Trường Tiểu học Long Biên - Hà Nội

**BÀI VIẾT VỀ GƯƠNG "NGƯỜI TỐT, VIỆC TỐT"
NĂM HỌC 2022–2023
CÔ TỔNG “TÀI”**

Cô Tổng “tài” hay cô “Tổng tài” - Đó là cái tên thân mật, hài hước mà chúng tôi dành cho cô Tổng phụ trách Ngô Thị Hiền trường Tiểu học Long Biên. Một người bạn, người đồng nghiệp được chúng tôi vô cùng yêu quý

Tại sao chúng tôi lại đặt cho cô giáo Ngô Hiền tên gọi thân mật ấy? Hãy đến ngôi trường Tiểu học Long Biên của chúng tôi, gặp gỡ, trò chuyện cùng cô Tổng phụ trách ấy, bạn sẽ có câu trả lời.

Hình ảnh “tổng tài” khiến người ta hình dung ra một nhân vật có nhiều quyền lực, có sức ảnh hưởng đến một bộ phận không nhỏ của tổ chức, cũng có thể dùng để chỉ nhân vật đứng đầu của tổ chức ấy. Và cô Tổng phụ trách của chúng tôi thực sự là người có quyền uy trong mắt học trò. Những bạn học sinh lớp 1 ngày đầu bỡ ngỡ bước vào trường chúng tôi có thể không biết cô Hiệu trưởng nhưng chắc chắn biết cô Tổng phụ trách. Nhiều bậc phụ huynh có thể không biết các cô giáo trong trường nhưng cô Tổng phụ trách thì ai cũng biết. Vì sao lại như vậy?

Ngay ngày đầu tiên đến trường, nếu các cô giáo Chủ nhiệm lớp 1 còn tất bật chuẩn bị mọi thứ trong lớp để đón học trò. Nếu Ban giám hiệu sẽ đến từng lớp tặng các con món quà nho nhỏ xinh xinh sau khi các con đã ổn định trong lớp, thì ở ngoài cổng trường, cô giáo đầu tiên mà các con gặp là cô Tổng phụ trách – Ngô Thị Hiền. Đ/c Tổng phụ trách yêu quý của chúng tôi đã đón các con bằng một nụ cười tươi trên môi và lời chào hết sức thân thiện. Ngoài các bác bảo vệ lo sắp xếp xe cộ của phụ huynh thì chính cô Hiền là người cầm mic vừa chào đón học sinh, vừa nhắc phụ huynh di chuyển để tránh ùn tắc giao thông. Cứ thế, trong tuần làm quen đầu tiên của học sinh lớp 1, không ngày nào cô Tổng không có mặt từ sáng sớm để giúp học sinh lớp 1 quen nề nếp và giúp phụ huynh yên tâm khi gửi gắm con em tới trường. (Ảnh cô Hiền đón HS lớp 1)

Khoảng thời gian hoạt động tập thể đầu giờ luôn là khoảng thời gian được các con học sinh chờ đợi nhất. Chỉ 15 phút đầu giờ thôi nhưng lại kích thích tinh

thần phần khởi, hào hứng, nhiều năng lượng cho cả một ngày học. Ngày nào cũng vậy, khi có một cô giáo với dáng người dong dong, cao cao, một giọng nói đầy nội lực vang lên là cả hơn 1700 em học sinh của trường rầm rập thực hiện. Mỗi ngày cô Hiền hướng dẫn một hoạt động khác nhau, khi thì tập bài thể dục, khi thì nhảy dân vũ, khi thì trò chơi tập thể, lúc là trò chơi dân gian, ... Cô Tổng cứ vừa hướng dẫn vừa tập, vừa chơi cùng học trò. Sau đó, bao giờ cô cũng dành vài phút để nhắc nhở học sinh tất cả nề nếp từ chào hỏi đến vệ sinh cá nhân, vệ sinh trường lớp, khen ngợi những lớp làm tốt, nhắc nhở những lớp còn chưa tốt. Đều đặn hàng ngày, cô Tổng của chúng tôi làm công việc ấy một cách say mê và hào hứng nên việc học trò nhớ mặt nhớ tên cô cũng chẳng có gì là khó hiểu. Bạn hãy thử tưởng tượng việc một cô giáo nói trước mặt 1700 đứa trẻ mà không cần dùng mic, vừa hướng dẫn vừa làm mẫu động tác mà đứa nào đứa nấy nghe rầm rập, không một tiếng nói chuyện vang lên, kể cả hơi thở cũng rất khẽ? Ấy vậy mà cô Hiền làm được việc ấy. Bởi chúng sợ nếu chúng có chẳng may phát ra âm thanh to thì sẽ không thể nghe thấy tiếng cô hướng dẫn một bài nhảy, một bài thể dục mà chúng yêu thích. (Ảnh cô Hiền cho HS hoạt động đầu giờ)

Một lý do thuyết phục cho cái tên gọi “tổng tài” còn là vì học sinh các lớp rất sợ bị trừ điểm thi đua giữa các lớp học mà cô Tổng thì nắm trong tay cái quyền to lớn ấy. Cái cảm giác tập thể lớp được xưng tên nhận cờ thi đua trong giờ chào cờ đầu tuần thực sự rất tự hào. Phải thực hiện tốt mọi nội quy của trường lớp, không được vi phạm bất cứ lỗi nào mới có được niềm vinh dự ấy. Người cầm cân nảy mực chấm điểm thi đua của tất cả 36 tập thể lớp chính là cô

“Tổng tài”. Vậy là, bạn nhỏ nào cũng thấy cô có một sức mạnh thật to lớn, mà trong mắt bọn trẻ thì cái quyền ấy còn lớn hơn cả quyền của cô Hiệu trưởng.

Cô “tổng tài” của chúng tôi thực sự là một cô Tổng “tài”. Bước vào trường Tiểu học Long Biên năm 2014 với chuyên môn là một giáo viên Thể dục. Nhờ một cơ duyên nào đó mà cô được công tác tại trường với vai trò giáo viên Tổng phụ trách. Một công việc có thể nói cần rất nhiều thời gian, tâm huyết, sự linh hoạt và sức sáng tạo. Những ngày đầu đến trường, khi còn ngỡ ngàng trong công việc mà không hẳn được đào tạo về chuyên môn tổng phụ trách, cô Hiền cũng gặp nhiều khó khăn. Nhưng không vì thế mà cô nản lòng. Cô tự học hỏi, tìm tòi công việc, luôn lắng nghe chỉ đạo của Ban giám hiệu, tích cực nhận những góp ý chân thành của đồng nghiệp để hoàn thiện công việc. Mỗi ngày học hỏi từng chút một, từ một giáo viên còn rụt rè khi đứng trước đông người, nói năng còn ấp úng, giờ đây cô Hiền đã tự tin đứng trên sân khấu, trước rất nhiều đại biểu, thầy cô giáo, phụ huynh và cả học sinh. Cô có thể phát biểu trôi chảy mà không cần nhìn vào giấy. Ngay cả khi đi từ thiện đến một ngôi trường nào đó ở một tỉnh xa xôi, cô cũng không ngần ngại cầm mic và thực hiện công việc của mình. Vậy nên, mọi chương trình từ lớn đến bé trong ngôi trường của tôi thành công đều nhờ có một MC tài năng, hoạt bát và xử lý nhanh mọi tình huống trên sân khấu. Từ một cô giáo ở vùng quê Hải Dương, giờ đây là cô giáo của Thủ đô Hà Nội, cô Hiền đã không ngừng sáng tạo, say mê, yêu nghề, mến trẻ, tạo được niềm tin với phụ huynh, học sinh và đồng nghiệp.

(Ảnh cô Hiền MC trên sân khấu)

Chúng tôi thường đùa vui với nhau rằng: Công việc của Tổng phụ trách là “tổng” của các việc “phụ”. Có thể đó là những việc “phụ” nhưng để xử lý hết tất cả những việc “phụ” trong trường thì lại cần lắm một người có tài và có tâm. Không một hoạt động nào trong nhà trường mà đồng chí Tổng phụ trách không cần biết. Không một góc nhỏ nào trong ngôi trường rộng hơn 10.000m² mà đồng chí Tổng phụ trách có thể bỏ qua. Từng cái cây, ngọn cỏ, viên gạch, ... đều phải biết. Lớp nào có đặc điểm gì? Học sinh nào trong lớp đặc biệt hơn các bạn khác, cô Tổng nắm rõ trong lòng bàn tay. Mặc dù các cô cậu học trò nhỏ sợ uy cô lắm nhưng chưa khi nào cô to tiếng với học trò. Dù bận rộn công việc đến đâu, dù buổi biểu diễn văn nghệ có quy tụ gần 100 học trò thì cũng chưa ai từng thấy cô Hiền quát mắng các em. **Nhẫn nại, yêu thương và bao dung** là những từ diễn tả được trọn vẹn tình yêu thương cô dành cho các em nhỏ. Nếu như niềm yêu kính của các em nhỏ dành cho cô giáo chủ nhiệm của mình là lẽ thường thì ở ngôi trường chúng tôi, các bạn còn nhìn thấy niềm yêu kính ấy dành cho cô Tổng phụ trách. Lúc nào xung quanh cô cũng là những gương mặt ngây thơ, những tiếng cười ríu rít, những cái chạm tay rất ngọt, những ánh mắt hân hoan. Các em học sinh được cô lựa chọn vào đội văn nghệ, đội nghi lễ, đội sao đỏ, đội xung kích thì vô cùng tự hào và hãnh diện, lúc nào cũng cố gắng hết sức để được cô khen ngợi, nêu gương trước học sinh. Có thể nói, đây là đội ngũ đặc lực giúp cô Tổng quán xuyến được mọi công việc, nề nếp trong trường.

(Ảnh cô Hiền chụp đội xung kích, đội cờ đỏ, đội văn nghệ)

Phụ trách công tác Đội đòi hỏi sự nhanh nhạy, linh hoạt, sáng tạo. Nếu không thực sự yêu công việc ấy, yêu con trẻ thì không thể làm tốt. Cô Tổng của chúng tôi không những làm tốt mà còn làm bằng cả niềm tâm huyết. Nhờ vậy, phong trào hoạt động Đội của nhà trường liên tục đạt thành tích xuất sắc, cô Tổng “tài” của chúng tôi cũng được các cấp trên ghi nhận: **(các loại bằng khen của Đội)(các thành tích của Hiền)**

Không chỉ hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ ở trường, ở nhà, cô Hiền cũng hết mực chăm sóc và yêu thương gia đình nhỏ của mình. Vì đặc thù công việc của anh Hưng – chồng cô Hiền phải đi làm vào buổi tối nên dường như việc chăm sóc 2 con nhỏ gần như do một tay cô gánh vác. Hai bé Xuân Đức và Minh Anh đều đang tuổi ăn tuổi lớn nên rất cần bàn tay chăm bẵm của người mẹ. Hàng ngày, sau khi cho 2 con ăn sáng, cô Hiền lại tất tả đưa bạn bé đến trường mẫu giáo rồi 2 mẹ con mới đến trường. Bé Xuân Đức học tại trường Tiểu học Long Biên nên cô Hiền cũng thuận lợi hơn trong việc đưa đón, dạy dỗ con học hành. Tan trường, cô lại vội vàng sang đón Minh Anh ở trường mẫu giáo, đưa về phòng làm việc của mình. Khi học sinh tan trường hết, 3 mẹ con cô mới ra về. Dường như hiểu được nỗi vất vả của mẹ nên 2 bé rất ngoan ngoãn, thông minh và hiểu chuyện. Anh lớn Xuân Đức cùng chơi với em ở sân trường, sân bóng, thư viện trong lúc chờ mẹ. Trên chiếc xe máy nhỏ chở 3 mẹ con mà lúc nào cũng thấy tiếng cười vui.

Chia sẻ với nỗi vất vả của vợ, anh Hưng luôn dành thời gian rảnh để cùng vợ chăm sóc gia đình. Tự tay anh vào bếp chuẩn bị những món ăn ngon cho cả nhà. Trong những dịp đặc biệt, anh lại trở tài làm những món ăn ngon để mời thầy cô giáo nhà trường – nơi vợ anh công tác và con anh đang theo học. Nhìn hình ảnh anh vào bếp và cách anh chăm sóc vợ con, có thể ai cũng cảm nhận được tình yêu thương ấm áp ngập tràn ngôi nhà nhỏ.

(Hình ảnh mẹ và 2 bé)

(Hình ảnh Hưng nấu bếp, gia đình quây quần bữa cơm tối) Mỗi công đoàn viên của trường Tiểu học Long Biên là một bông hoa khoe sắc và tỏa hương theo cách riêng của họ. Với cô giáo Tổng phụ trách Nguyễn Thị Hiền, bông hoa ấy đang nở căng tròn và rực rỡ nhất, hương thơm chỉ dịu dàng nhưng đủ làm người ta quên luyến. Cô “Tổng tài” là cách mà chúng tôi gọi cô Hiền với một tình yêu và sự trân trọng, vì thực sự cô “Tổng tài” ấy là một cô tổng “tài”. (Hình ảnh kết đẹp)

